

2. Рейтинг проблемності кредитних портфелів-2014 [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://forbes.ua/ua/business/1379442-rejting-problemnosti-kreditnih-portfeliv-2014>. 3. Механізм формування та реалізації кредитної політики банку [Електронний ресурс] / М. В. Ковтун, Ю. О. Русіна. // Економіка. Управління. Інновації. - 2014. - № 1. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/eui_2014_1_52.pdf.

РОЗВИТОК МЕДИЧНОГО СТРАХУВАННЯ В УКРАЇНІ

Шкільна В.Л.

Національний університет «Львівська політехніка»

Сьогодні в Україні якість та ефективність системи охорони здоров'я є дуже низькими, тому актуальним є питання медичного страхування громадян. Згідно з статтею 6 чинного Закону України «Про страхування» [1], медичне страхування є загальнообов'язковим, але на практиці дотепер воно не запроваджене. Зважаючи на соціальну значимість цієї проблематики, МОЗ України підготував законопроект про впровадження обов'язкового державного соціального медичного страхування (ОМС) з 2018 року, де визначено принципи, правові, організаційні та фінансові заходи і механізми функціонування ОМС громадян в Україні [2].

Розвиток медичного страхування досліджували такі науковці як А. Банін, Д. Карамішев, Р. Соболь, Н. Солоненко, В. Базилевич, О. Заруба. Однак це питання залишається нерозкритим, особливо в контексті нового законопроекту в рамках реформування системи охорони здоров'я, а також щодо впливу на систему добровільного медичного страхування, послуги з якого надають класичні страховики.

Прийняття Закону про обов'язкове медичне страхування обумовлено необхідністю подальшого підвищення рівня соціального захисту населення України. Проблемами впровадження ОМС є відсутність достатньої кількості лікарень, поліклінік належного рівня, оздоровчих санаторій, лабораторій тощо [3].

Фахівці відзначають, що впровадження ОМС повинно відбуватись на основі чітко встановленого рівня проникнення такої послуги, все що понад цей рівень повинно покриватись страховиками за програмами ДМС, тобто класичне добровільне страхування повинно було би стати логічним доповненням до ОМС.

При впровадженні системи ОМС може відбуватись негативний вплив на страхові компанії, які пропонують добровільне медичне страхування і які співпрацюють з приватними медичними закладами або є їх власниками. Останнє дало їм можливість ведення спрощеної системи страхових виплат [4].

Аналізуючи ринок добровільного медичного страхування можна зробити висновок, що значного поширення в Україні воно не набуло. Частка добровільного медичного страхування становить лише 8,8 % у структурі чистих страхових премій та 22,5% у структурі чистих страхових виплат за видами страхування станом на 30.09.2014) від страхового ринку загалом. Це зумовлене нестабільною політичною і економічною ситуацією в країні, відсутністю законодавчої бази, що регулювала би відносини між сторонами договору, низьким рівнем платоспроможності страхувальників і високим рівнем збитковості (більше 70%) для страховиків при недостатній кількості укладених договорів.

Однак, у 2013-2014 рр. спостерігається тенденція до розвитку добровільного медичного страхування. Незважаючи на загальне зниження обсягів чистих страхових премій на 15,9% за 9 міс. 2014 року у порівнянні з аналогічним періодом 2013 року, приріст чистих страхових премій з медичного страхування становив 16,4% [5].

Добровільним медичним страхуванням в Україні активно займається незначна кількість страховиків, у зв'язку з високим рівнем витрат і мінімальною прибутковістю, а саме: Нафтогазстрах, Провідна, Уніка, ІНГО Україна, Українська страхова група.

Для страховиків, які прагнуть закріпитись на ринку ДМС, актуальним завданням стане нарощення обсягів страхових портфелів по медичному страхуванню. Страховики повинні вийти на такі обсяги діяльності, які забезпечуватимуть принаймні мінімальну прибутковість. Зазначимо, що цю проблему доведеться вирішувати, враховуючи значне підвищення вартості полісів у зв'язку із зростанням вартості медикаментів і медпослуг при знеціненні гривні, та й ще на фоні зниження платоспроможного попиту фізичних осіб та ускладненнями кризою у діяльності юридичних осіб.

1. Закон України «Про страхування» - [Електронний ресурс] Доступно з: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/85/96>. 2. Проект Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне медичне страхування» - [Електронний ресурс] Доступно з: http://www.moz.gov.ua/ua/portal/Pro_20131024_0.html#3. 3. Коваль О.А., Ночвай О.І. Проблеми та перспективи впровадження медичного страхування в Україні. - [Електронний ресурс] Доступно з: <http://www.economy>.

nauka.com.ua/?op=1&z=2905. 4.Медичне страхування. - [Електронний ресурс] Доступно з: <http://forinsurer.com/theme/8>. 5. Інформація про стан і розвиток страхового ринку України – [Електронний ресурс] Доступно з: <http://nfp.gov.ua/content/informaciya-pro-stan-i-rozvitok.html>.

ШЛЯХИ ПОПЕРЕДЖЕННЯ БІЗНЕС-КОНФЛІКТІВ У ПРОЦЕСІ РОЗРОБКИ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Хома І.Б.

Національний університет «Львівська політехніка»

Антикризове управління є сукупністю форм і методів реалізації антикризових процедур, які мають бути застосовані до конкретного підприємства для його «оздоровлення» [1, с. 33].

Свою чергою, бізнес-конфлікти, які можуть закономірно або раптово виникати в підприємницькому середовищі, завжди підривають цілісність та результативність запланованих антикризових заходів насамперед того суб'єкта господарювання, що знаходиться на межі погіршення фінансово-економічного стану [2].

Враховуючи, що антикризове управління підприємством є мікроекономічною категорією, постає проблема необхідності запровадження шляхів попередження, саме на мікрорівні, бізнес-конфліктів, які можуть виникнути як між окремими структурами, підрозділами підприємства, так і його бізнес-партнерами, щоб запобігти викривлення основних результатів підприємницької діяльності в умовах бажаного збереження перспективності господарювання, або відродження бізнесу, або впровадження нових більш безпечних заходів для захисту від банкрутства внаслідок можливих непрогнозованих економічних втрат.

Дослідження наукових публікацій показало, що широке коло вітчизняних і зарубіжних вчених займались питаннями антикризового управління підприємством, зокрема формуванням індивідуального антикризового процесу, що містить реорганізаційні та ліквідаційні процедури, раннім виявленням ознак передбаченої кризової ситуації, це: І.В. Алексєєв, З.А. Авдошина, В.М. Багацький, Г.З. Базаров, С.Г. Беляєв, А.Д. Бобришев, М.К. Бондарчук, В.О. Василенко, Н.Д. Гетманцева, О.Є. Кузьмін, О.Г. Мельник, Н.Ю. Подольчак, О.Ю. Проскура, З.Є. Шершньова та багато інших.